

Het samenspel van identiteit en clientmedezeggenschap

Interview: Patricia Otto

Naast verpleeghuis Anton de Komplein is markt met Surinaamse koopwaar. Binnen ruikt het naar Surinaams eten. Op de PG afdeling zijn muurgrote foto's met taferelen van Suriname. Dit huis ademt Suriname!

Aan tafel zitten Lin Nieuwendam, voormalig voorzitter van de cliëntenraad en Wim Schoonhoven, directeur domein somatiek. Tot het aftreden van Lin werkte zij van 2013 tot half 2018 samen.

Jullie hebben 5 jaar samengewerkt. Op andere locaties is het niet gebruikelijk dat de directeur nauw samenwerkt met de cliëntenraad. Hoe zag jullie samenwerking er uit?

Lin: 'Er waren destijds veel misstanden in huis. Daarnaast is in Suriname de hele familie betrokken bij de ouderen. Ouderen zijn heilig en worden behandeld met respect. Daar hoort naast de locatiemanager ook de directeur bij, families vinden dat belangrijk. De samenwerking met Wim was vertrouwelijk en zo open mogelijk. We hebben ook tegenover elkaar gestaan, dat was moeilijk, we zijn het over diverse zaken niet eens'

Wim: 'In 2007 zijn we met een bijzonder project begonnen, Kraka- en- Sewa, een ontmoetingscentrum speciaal voor Surinaamse ouderen. Dit gaf verder nadenken over een apart verpleeghuis voor Surinamers. Dit huis heeft zijn eigen dynamiek en gevoeligheden, ook politiek, waardoor de directeur nauwer betrokken is. Met Lin was de samenwerking persoonlijk, we belden elkaar als er iets was. We hebben ook gebotst met elkaar.'

Welke invloed heeft de Surinaamse identiteit op de clientmedezeggenschap?

Lin: 'De cliëntenraad heeft de aanzet gegeven om samen meer te verdiepen in de Surinaamse cultuur en identiteit.'

Wim: 'Vervolgens zijn we met elkaar in gesprek gegaan over de Surinaamse identiteit, aan tafel met locatiemanager, cliëntenraad, Raad van Bestuur en op voordracht van de cliëntenraad met Surinaamse experts.'

Lin: 'We gingen de diepte in met elkaar over onderwerpen als religie, dagelijks leven, de dood, het huis, eten en drinken, familie. De cliëntenraad gaf het stukje menselijkheid en het management keek ook vanuit de organisatie. Daar hebben we mooi in kunnen samenwerken.'

Lin: 'zeggenschap, medezeggenschap is voor Surinamers anders, de hele familie is betrokken, iedereen wil meepraten vanaf het begin. Hier heb je in het dossier niet één contactpersoon maar een hele familie en de familie heeft een familieraad.'

Wim: 'Daar is ook uit voortgekomen dat we de cliëntenraad vanaf het begin betrekken bij veranderingen, samen maken we plannen voor het huis. Bijvoorbeeld bij het aannemen van de locatiemanager hebben we vanaf het begin samengewerkt.'

Lin: 'Eigenlijk gewoon zoals het hoort!'

Was er buiten de wet om (WMCZ) invloed van de cliëntenraad op het gebied van de Surinaamse identiteit?

Lin: 'Surinaamse mensen gaan soms drie keer per dag in bad of douche en smeren zich daarna in. Dat is voor Nederlanders niet gebruikelijk.'

De cliëntenraad heeft dit onder de aandacht gebracht, vervolgens werd afgesproken dat in ieder geval geen bewoner wordt uitgesloten van insmeren.'

Wim: 'We hebben dialoog bijeenkomsten gehouden over zingeving, levensbeschouwing, spiritualiteit en hoe deze inhoud te geven op de locatie. Samen met cliëntenraad, locatiemanagement, medewerkers en familie. Dat waren mooie verbindende bijeenkomsten.'

Eerder noemde jullie de botsingen met elkaar, waar ging dat over? Waar schuurde het?

Lin: 'De cliëntenraad voelde zich soms opzij gezet en wilde vanaf het begin betrokken zijn bij veranderingen in het huis. Ook op het gebied van personeel schuurde het. Het is zo enorm belangrijk dat medewerkers zorgen dat het huis goed draait, het veilig is zoals thuis.'

Wim: 'Als cliëntenraad heb je geen zeggenschap over personeel, dat beperkt de wet, het management beslist wat met het personeel gebeurt. De wettelijke beperkingen zeggen ook iets over de informatie die we daarover met de cliëntenraad kunnen delen. Inderdaad daar schuurde het soms.'

Waar houdt de invloed van clientmedezeggenschap op?

Wim: 'Daar waar het juridisch eindigt. Sommige dingen mogen niet met de cliëntenraad besproken worden. Bijvoorbeeld persoonlijke zaken van bewoners of personeel. Het is steeds weer samen uitzoeken wat met elkaar besproken mag worden.'

Lin: 'Ik merk dat het soms stopt bij medewerkers, zij niet meewerken aan de clientmedezeggenschap. Dat is jammer en soms frustrerend.'

Wim: 'Ja, ik heb het gevoel dat we de medewerkers in ons proces zijn vergeten mee te nemen. Dat zouden we beter kunnen doen. Medewerkers meer betrekken bij de clientmedezeggenschap.'

Wat zouden jullie aan cliëntenraden en locatiemanagement mee willen geven in hun samenwerking?

Lin: 'Cliëntenraden laat je horen en Cordaan, hoor de cliëntenraden! Volg niet alleen de wet. Samenwerken met respect zodat we onze bewoners dat kunnen geven wat zij nodig hebben.'

Wim: 'Het zou enorm stimulerend werken als op alle locaties om de paar jaar de identiteit van de locatie wordt besproken met cliënten, medewerkers, familie, vrijwilligers, cliëntenraad. Hoe samen te leven, wonen, werken op de locatie? Door samen aan tafel te gaan, elkaar te bevragen over de identiteit van de locatie krijg je begrip voor elkaar, ook als je standpunt anders is.'

Wie zouden jullie binnen Cordaan een vraag willen stellen over clientmedezeggenschap?

Lin: 'Een dialoogsessie met Raad van Bestuur, directeuren, locatiemanagers en teammanagers. Hoe geven wij clientmedezeggenschap vorm? Vooral de teammanagers hierin betrekken, die staan binnen het management het dichtst bij de cliënten.'

Wim: 'Ik zou heel graag medewerkers en vrijwilligers op locatie willen vragen mee te denken over individuele zeggenschap en clientmedezeggenschap. Hoe willen wij met elkaar omgaan? Hoe willen wij samen dagelijks met elkaar in gesprek zijn? Wie zijn wij op deze locatie?'